

stilling var gennem 1976 blevet udbygget ved lettelser for nye investeringer og af en rolig pris- og omkostningsudvikling.

Det var tanken at foretage en *gradvis nedtrapning af de konjunkturstimulerende* indgreb, men derudover måtte der fremdrages tre vigtige områder, hvor vi i hvert fald måtte forberede os på at sætte ind for at sikre en rolig udvikling.

For det første måtte *underskuddet på statsbudgettet* finansieres på en sådan måde, at det hverken nu eller senere ville hæmme Nationalbankens muligheder for en hurtig og smidig tilpasning af kreditpolitikken.

For det andet måtte man være opmærksom på, at *byggeindustrien* havde været hårdere ramt end de fleste andre erhverv under konjunkturtilbageslaget. Det var derfor et centralt punkt, at boligforligets målsætning om opførelse af 40.000 boliger årligt burde nås.

For det tredje måtte man også bestræbe sig på at sikre en rolig udvikling i *den offentlige sektor*. Et vigtigt punkt i forliget var derfor også aftalen om iværksættelse af besparelser i de kommende tre finansår.

Kommunerne måtte på baggrund af den skete vidtgående decentralisering indtage en fremtrædende plads i debatten om størrelsen og prioriteringen af de offentlige udgifter. Det var vigtigt, at der bestod et åbent og effektivt samarbejde mellem staten og kommunerne om den offentlige sektors placering i samfundsøkonomien.

Forligets bestemmelser om besparelser havde også det sigte at skabe grundlag for lettelser af *indkomstbeskatningen* i 1977 og 1978. Under det videre arbejde med beskatningsreglerne lagde regeringen afgørende vægt på, at skattebyrden blev fordelt efter evne. Der ville derfor blive fremsat forslag om fradrag i skat i stedet for fradrag i indkomsten. Endvidere ville regeringen genfremsætte forslaget om skattefrihed for sociale pensioner og for transbestemte sociale ydelser.

Regeringen havde herudover med henblik på en tiltrængt forenkling af skattelovgivningen arbejdet med problemet om sanering af fradragene og havde besluttet at nedsætte et udvalg